

SULUL ALFA SI OMEGA

În seara aceasta vom sărbători cea mai simbolică zi pe care a dat-o Dumnezeu poporului Său Israel și care se numește „Shemeni Atzeret”. Este ultima zi sfântă dată de Dumnezeu; este ziua în care S-a ridicat Mesia și a spus: „*Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea.*” (Ioan 7.37). Aceasta este ziua în care evreii îi aduceau mulțumire lui Dumnezeu pentru apă și cereau revărsarea Duhului Său din ceruri.

La sfârșitul Sărbătorii Corturilor vine această zi simbolică despre care vom vorbi în seara aceasta, și care se numește „Shemeni Atzeret”.

În această sărbătoare, evreii aveau în fața lor trei suluri. Acestea erau Cuvântul lui Dumnezeu scris pe suluri, iar aceste suluri erau rulate înapoi, fiecare reprezentând o carte din Biblie.

Acest timp sfânt începea cu următoarea rugăciune. Vă rog să vă ridicați în picioare:

„Binecuvântat să fii, Tu, Doamne, Împăratul Universului, care ne-ai dat viață și ne-ai susținut viața, care ne-ai apărat viețile și ne-ai îngăduit să ajungem până în ziua de astăzi.”

Vă rog să puneți aceste suluri pe amvon.

În această zi, citirea sulurilor care se face de-a lungul anului, ajunge la final, așa că sulurile sunt rulate înapoi, către început.

Cuvântul lui Dumnezeu a fost scris pe suluri. Cărturarii trebuiau să copieze totul cu exactitate, iar dacă făceau cea mai mică greșeală, trebuiau să înceapă totul din nou. Totul era foarte strict, de aceea cărturarii erau foarte atenți, iar înainte de a scrie Numele lui Dumnezeu, se îmbăiau și se îmbrăcau cu haine curate, atât de sfânt vedeau ei totul. Acesta este un lucru bun pentru că ne arată cât de curat este Cuvântul lui Dumnezeu.

Ei scriau fiecare punct și virgulă cu exactitate pentru ca Cuvântul lui Dumnezeu să

fie păstrat cu sfințenie.

Binecuvântat să fii, Tu, Doamne Dumnezeule, Împăratul Universului care ne-ai dat Cuvântul Tău, care ne-ai sfințit în Cuvântul Tău, care ne-ai dat Cuvântul lui Dumnezeu care este Isus Mesia, Lumina lumii.

Îți mulțumim, Doamne, în Numele Lui, pentru că ai păstrat Cuvântul lui Dumnezeu pentru toate generațiile timp de mii de ani, pentru ca El să vină în viețile noastre și să ne schimbe, să ne transforme, ca să ne putem naște din nou.

Doamne, ajută-ne să prețuim Cuvântul Tău, ajută-ne să prețuim Biblia pe care o avem în casele noastre, ca s-o putem primi în fiecare zi și să fim schimbați.

Te slăvim în Numele lui Isus Mesia, Cuvântul lui Dumnezeu și Îți aducem închinare în Numele Său, în timp ce tot poporul Tău spune: „Amin!”

Tată, acum cerem marea Ta ungere asupra Cuvântului, Te rog să mă întărești în slăbiciunea mea cu tăria Ta, să atingi poporul Tău și să ne deschizi ochii în Numele lui Isus Mesia. Amin.

Să citim din **Levitic 23.39**:

„În a cincisprezecea zi a lunii acesteia a șaptea, când veți strânge roadele țării, să prăznuiți o sărbătoare în cinstea Domnului, timp de șapte zile: cea dintâi zi să fie o zi de odihnă și a opta să fie tot o zi de odihnă.”

În seara aceasta, vom încerca să deschidem ceea ce numim „Taina „Shemeni Atzeret”, iar în cadrul ei avem „Taina sulului Alfa și Omega”. Vom citi din două suluri, dar al treilea va rămâne o taină.

Ziua aceasta este atât de tainică în calendarul ebraic încât nimeni nu știe despre ce este vorba. Nici chiar rabinii nu sunt siguri sută la sută, pentru că este o zi atât de tainică.

„Shemeni Atzeret” înseamnă „Adunarea celei de-a opta zi”.

Ziua a opta este cea mai tainică zi, dar înainte de-a începe să vorbim despre ea, trebuie să vorbim despre numărul 8 (opt).

Noi am înțeles că „7” (șapte) este numărul desăvârșirii, al încheierii. Astfel, săptămâna are șapte zile, creația a fost încheiată în șapte zile, ziua a șaptea este ziua sfântă a Sabatului, cifra încheierii.

Dar ce este cu ziua a opta? Dacă avem un tipar de șapte zile, ce este cu ziua a opta? Având în vedere faptul că săptămâna are șapte zile, după care ne întoarcem din nou la prima zi, unde putem pune ziua a opta? Unde își are locul?

Iată că aici, în versetul pe care l-am citit din Levitic 23, avem paradoxul celei de-a opta zi: aici ni se spune că sărbătoarea Corturilor trebuia ținută timp de șapte zile, după care scrie: „***cea dintâi zi să fie o zi de odihnă și a opta să fie tot o zi de odihnă.***”

Așadar, Dumnezeu a spus că Sărbătoarea Corturilor trebuia să țină șapte zile. Apoi scrie că în cea dintâi zi trebuia să fie o adunare sfântă și la fel trebuia să se facă în ziua a opta. Totul este în ordine, numai că nu există o a opta zi, ceea ce înseamnă că ziua a opta încalcă toate regulile.

„Opt” este cifra a ceea ce se află dincolo. Ziua a opta nici măcar nu ar trebui să existe când avem un ciclu de șapte zile; cu alte cuvinte, ziua a opta ar trebui să fie prima zi sau ziua dintâi.

Ziua a opta este în legătură cu trecerea Dincolo, ea ne vorbește despre trecerea dincolo de sfârșit, dar în același timp este și prima zi. Ce înseamnă aceasta? Aceasta înseamnă că ziua a opta ne vorbește despre un nou început.

Ziua a opta este ziua care merge dincolo de sfârșit, dar în același timp este ziua noului început. Este interesant, pentru că dacă întoarcem cifra opt (8) și o punem pe orizontală, obținem simbolul infinitului (∞), cifra sau semnul care merge dincolo de orice altceva.

Așadar, aici avem ultima zi a calendarului ebraic, dar până la această zi, totul este în legătură cu cifra șapte: ultima lună, luna Tishri, este luna sfântă, luna sabatică, luna a șaptea, luna care încheie calendarul sfânt.

Apoi, ajungem la Sărbătoarea Corturilor, sărbătoarea de încheiere a lunii a șaptea. Câte zile cuprindea Sărbătoarea Corturilor? Șapte zile. Așadar, în luna a șaptea erau șapte zile în care se ținea Sărbătoarea Corturilor, iar după acest ciclu de șapte zile, avem ultima zi, care este ziua a opta.

Cifra „8” (opt) merge dincolo de sfârșit și ne vorbește despre un nou început, iar Dumnezeu a pus-o chiar la sfârșitul celor șapte zile. Dar înainte de a ajunge la această zi tainică, avem ultima zi a Sărbătorii Corturilor, ziua numită „Hoshana Rabah”, adică „Ziua marelui Osana”.

„Ziua marelui Osana” este ziua în care evreii înconjurau Ierusalimul de șapte ori cu ramuri de finic în mâini. În consemnările rabinilor evrei, această zi este numită „Ziua judecății”, ziua sfârșitului, ziua „împachetării” tuturor lucrurilor, iar după ce avem această zi de judecată, urmează ziua a opta, ziua noului început.

Ce găsim dacă mergem la sfârșitul Bibliei? Dacă mergem la sfârșitul Apocalipsei, avem judecata finală.

În această ultimă zi a Sărbătorii Corturilor, în „Ziua marelui Osana”, evreii din sinagogi poartă o haină albă pentru a arăta faptul că toată lumea va sta înaintea judecății lui Dumnezeu.

Dar ce se întâmplă după încheierea celei de-a șaptea zi a lunii a șaptea, după încheierea acestei zile legate de pecetluire? Ce urmează? După aceea avem ziua a opta, ziua tainică.

Ce se întâmplă la sfârșitul tuturor lucrurilor? La sfârșitul Apocalipsei avem judecata finală. Dar după aceea ce avem? După aceea, avem ceva care merge dincolo de tot ce am știut noi vreodată, avem ziua a opta.

Ziua a opta este ziua care **NU** se încadrează în tiparul zilelor de pe tărâmul nostru.

Cuvântul „Shemeni Atzeret” are următoarea înseamnă: cuvântul „Shemeni” înseamnă „opt”, iar cuvântul „Atzeret” provine din cuvântul „atzar” care înseamnă „a închide” dar și „a păstra”, ceea ce înseamnă că va veni sfârșitul, dar noi trebuie să continuăm să mergem dincolo de sfârșit.

În cadrul celor șapte zile care fac parte din Sărbătoarea Corturilor se aduceau un număr diferit de jertfe, dar când ajungem la „Shemeni Atzeret”, nu mai avem decât o singură jertfă. Este ca și cum totul s-a încheiat.

Așadar, ce se întâmplă când se ajunge la această zi?

În Israel, când se ajunge la această ultimă zi, evreii ajung la sfârșitul sulului cărții Deuteronomului. Cu alte cuvinte, evreii ajung la sfârșitul acestui sul, în același timp când avem încheierea ultimei sărbători, încheierea tuturor lucrurilor.

Ce citesc evreii de la sfârșitul acestui sul? Cartea Deuteronomului face parte din Tora și este ultima carte a Torei, iar evreii citesc sfârșitul cărții Deuteronomului, sfârșitul cărții lui Moise. Dar ce anume citesc de acolo?

Înainte de a vorbi despre aceasta, vreau să observați că atunci când ajung la sfârșitul cărții Deuteronomului, evreii răsucesc sulul către început.

În Isaia 34.4 citim următoarele cuvinte cu privire la sfârșit:

*„Toată oștirea cerurilor piere, **cerurile sunt făcute sul ca o carte** și toată oștirea lor cade, cum cade frunza de viță, cum cade frunza de smochin.”*

Cu alte cuvinte, Isaia spune că la sfârșitul tuturor lucrurilor, la sfârșitul istoriei, cerul va fi făcut sul ca o carte, va fi răsucit către început, ca și un sul.

După cum vedeți, este exact ceea ce se întâmplă și la sfârșitul sărbătorilor evreiești. Totul va fi răsucit ca și un sul, ceea ce ne conduce spre un alt text din Biblie. Astfel, când ajungem la sfârșitul Bibliei, în capitolul 6 din cartea Apocalipsei, citim următoarele cuvinte:

*„**Cerul s-a strâns ca o carte de piele pe care o faci sul.** Și toți munții și toate ostroavele s-au mutat din locurile lor.” (v. 14).*

Cu alte cuvinte, Apocalipsa ne spune că la sfârșit cerurile vor fi făcute sul, aceasta fiind exact ceea ce se întâmplă în fiecare an în Israel cu ocazia zilei „Shemeni Atzeret”.

Apocalipsa capitolul 20 merge Dincolo, la ceea ce va urma Dincolo și ne spune:

„Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb și pe Cel ce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui și nu s-a mai găsit loc pentru ele.” (v. 11).

Cum au fugit cerul și pământul dinaintea Lui? Am citit puțin mai devreme, în Apocalipsa 6.14: S-au strâns ca un sul și „s-au mutat din locurile lor”.

Așadar, ce se întâmplă în Apocalipsa 20? În Apocalipsa 20 primim o licărire spre ceea ce se va întâmpla la sfârșitul vechii creații. Vechea creație va fi răsucită ca și un sul, va fi încheiată și răsucită ca și un sul vechi, acest lucru fiind simbolizat prin ceea ce se întâmplă în fiecare an cu ocazia zilei „Shemeni Atzeret”.

Deci, „Shemeni Atzeret” este ziua în care se va încheia totul, ziua în care vechiul sul va fi răsucit.

Ce conține sulul care este citit în această zi? Așa cum am spus deja, el conține sfârșitul Torei, sfârșitul cărții Deuteronomului. Dar despre ce scrie acolo? Sfârșitul cărții Deuteronomului cuprinde ultimele cuvinte ale lui Moise pentru Israel. Sunt cuvintele de bun rămas, pentru că avea să-i părăsească.

Atunci despre ce ne vorbește această taină? Ea ne spune că va veni o zi în care vom spune „bun rămas” acestei creații. Ce se va întâmpla atunci? Ce s-a întâmplat la sfârșitul sulului, când Moise a spus „bun rămas”?

Haideți să citim împreună:

„Moise s-a suit din câmpia Moabului pe muntele Nebo, pe vârful muntelui Pisga, în fața Ierihonului. Și Domnul i-a arătat toată țara: de la Galaad până la Dan,

tot ținutul lui Neftali, țara lui Efraim și Manase, toată țara lui Iuda până la Marea de Apus...” (Deuteronom 34.1-2).

Acolo, Moise a murit, după porunca Domnului:

„Moise, robul Domnului, a murit acolo, în țara Moabului, după porunca Domnului...”

...În Israel nu s-a mai ridicat proroc ca Moise, pe care Domnul să-l fi cunoscut față în față...

...Niciunul nu poate fi pus alături de el în ce privește toate semnele și minunile pe care a trimis Dumnezeu să le facă în țara Egiptului împotriva lui Faraon, împotriva supușilor lui și împotriva întregii țări,

și în ce privește toate semnele înfricoșătoare pe care le-a făcut Moise cu mână tare

Înainte de întregul Israel.” (v. 5,10-12).

Aceasta se întâmplă la sfârșitul sulului: Moise s-a dus sus pe munte și s-a uitat la țara făgăduită. Despre ce ne vorbește aceasta?

Vine ziua în care noi vom ajunge la sfârșitul vechii creații și în care vom vedea Țara făgăduită, când vom vedea, așa cum spune Biblia, un cer nou și un pământ nou. Acea este ziua în care vom sta în „pragul” Țării făgăduite. Moise stătea acolo și era pe punctul să moară, iar Biblia spune:

„Ce spun eu, fraților, este că nu pot carnea și sângele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu, și că putrezirea nu poate moșteni neputrezirea.” (1Corinteni 15.50).
Cele vechi vor trece, iar carnea și sângele vor pieri.

Gândiți-vă cât de minunată va fi ziua în care se va încheia călătoria prin pustie, iar noi vom intra în Țara făgăduită!

Ultima parte, porțiunea finală a sulului ne vorbește numai despre aceasta. Dar în același timp ne mai vorbește despre ceva. Despre ce anume? Despre binecuvântare. În ziua aceea, Moise a rostit binecuvântarea asupra poporului său și a spus:

„Despre Benjamin a zis: „El este preaiubitul Domnului, El va locui la adăpost lângă Dânsul. Domnul îl va ocroti totdeauna și se va odihni între umerii Lui.”

Despre Iosif a zis: „Țara lui va primi de la Domnul, ca semn de binecuvântare, Cel mai bun dar al cerului, roua, Cele mai bune ape care sunt jos...” (Deuteronom 33.12-13).

Moise a vorbit aici despre țara făgăduită, dar Țara făgăduită este de fapt cerul.

Acum ascultați versetul 15:

„Cele mai bune roade din munții cei vechi, Cele mai bune roade de pe dealurile cele veșnice...”

În limba ebraică, pentru cuvântul „munți” de aici a fost folosit cuvântul „kedem” care înseamnă și „veșnicie”, iar pentru cuvântul „dealuri” a fost folosit cuvântul „olam”. Ce obținem dacă le punem împreună? „Dealurile veșnice”.

Apoi avem ultima porțiune în care Moise a spus:

„Dumnezeul cel veșnic este un loc de adăpost. Și sub brațele Lui cele veșnice este un loc de scăpare.” (v. 27).

În limba ebraică, pentru „Dumnezeul cel veșnic” au fost folosite cuvintele: „Kedem Elohim”, în Țara făgăduită totul fiind numai despre aceasta: despre veșnicia petrecută cu El.

Moise a spus că Dumnezeu cel veșnic este un loc de adăpost, este refugiul nostru, este locul în care veți locui voi, acesta fiind cuvântul care a fost folosit și în cazul Templului. Ce ne spune aceasta? Aceasta ne spune că în ziua aceea, Dumnezeu cel veșnic va fi Templul nostru.”

Acum ascultați ce scrie în Apocalipsa 21.22, adică la sfârșitul Bibliei:

„În cetate n-am văzut niciun Templu, pentru că Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, ca și Mielul sunt Templul ei.”

Vedeți? Deuteronom 33 spune că în ziua aceea, Dumnezeu cel veșnic va fi locul nostru de adăpost, iar Apocalipsa 21 spune că Domnul va fi Templul nostru.

Sulul se încheie cu Moise care a urcat pe munte și privea țara în care curgea lapte și miere, ceea ce ne spune că în ziua aceea, vechea creație va ajunge la sfârșit, sulul va fi răsucit, pustia va dispărea și noi vom vedea Țara făgăduită.

Dumnezeu i-a spus lui Moise că el nu va putea intra acolo. În limba ebraică a fost folosit cuvântul „avar”. Deci, El i-a spus: „Tu nu vei avar”, adică: „tu nu vei putea trece dincolo”, „tu nu vei putea trece în Țara de dincolo.” Ce înseamnă aceasta?

Sulul era răsucit până la sfârșit, ceea ce înseamnă că pustia nu putea trece dincolo, adică cele vechi nu puteau trece dincolo. Dar evreii au trecut dincolo cu Iosua.

Însă taina nu se încheie aici, ci aici devine mai adâncă și mai bogată.

În „Shemeni Atzeret”, ziua care vorbește despre ziua aceea tainică, vechiul sul era răsucit într-adevăr, dar este scos afară și deschis un alt sul pentru a citi din el.

Aceasta se întâmplă în „Shemeni Atzeret”.

Acesta este un sul total diferit, o carte diferită din care se citește în această zi și care cuprinde la rândul ei o taină. Ce este acest sul?

Ascultați încă odată ce a spus Isaia. El a spus că în ziua aceea „cerurile sunt făcute sul ca o carte”, iar în Apocalipsa 6 scrie că „Cerul s-a strâns ca o carte de piele pe care o faci sul. Și toți munții și toate ostroavele au fugit dinaintea Lui”, adică au fost răsucite ca un sul. Apoi, în Apocalipsa 21.1 scrie:

„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.” Ce înseamnă aceasta? Că la sfârșit va veni o creație nouă.

De „Shemeni Atzeret”, este deschis un al doilea sul, un sul care corespunde cu această taină.

Ce se află în al doilea sul? Al doilea sul spune: „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul”. Este vorba despre Geneza.

Ce este aceasta? Ce ne spune taina de aici?

Când totul va ajunge la sfârșit, Dumnezeu va zice: „Eu voi face un cer și un pământ nou”, deci va fi o creație nouă. În ce privește al doilea sul, el vorbește despre un nou început. Înțelegeți?

În Apocalipsa 21 scrie: „Am văzut un cer nou și un pământ nou”, în timp ce în Geneza 1.1 scrie că „Dumnezeu a creat cerul și pământul”. Puteți vedea? Este același lucru, este ca și cum totul s-ar întoarce la început; ca și cum totul se întoarce la începutul sulului.

Așadar, aici avem o scurtă licărire a ceea ce se va întâmpla: în ziua a opta ne vom întoarce din nou la ziua dintâi, dar este o nouă zi dintâi.

Ce ne spune aceasta? Aceasta ne spune că în Dumnezeu, când ajungem la sfârșit avem de fapt un nou început, un început care frânge toate cifrele, un nou infinit care nu este limitat de nimic.

Ce ne spune Biblia despre această a opta zi?

Ea ne spune că atunci „El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au

trecut.” (Apocalipsa 21.4).

- - În ziua a opta nu va mai fi moarte. De ce? Pentru că moartea înseamnă „ceva finit, ceva care are sfârșit”, dar în ziua a opta nimic nu va mai fi finit, nu va mai avea sfârșit, ci totul va fi infinit, nu va mai gusta moartea.
- - În ziua a opta nu vor mai fi lacrimi sau plâns pentru că nu va mai fi nici sfârșit, iar Cel ce stă pe tron a zis: „*lată, Eu fac toate lucrurile noi.*” (v. 5). Așadar, în ziua a opta totul este nou, pentru că ziua a opta este prima zi, începutul vine înapoi.

Dumnezeu este atât de desăvârșit și la fel este Biblia!

Geneza este începutul, iar Apocalipsa este sfârșitul, dar tot în Apocalipsa avem și făgăduința unui nou început.

Geneza reprezintă prima zi, iar Apocalipsa reprezintă ultima zi, dar vedem că acesta NU este sfârșitul, pentru că avem ziua a opta, ziua de dincolo.

Cartea Apocalipsei este plină de cifra șapte pentru că vorbește despre sfârșit: șapte Trâmbițe, șapte Peceți, șapte înger, șapte Biserici, totul este șapte. Toate acestea merg până în Apocalipsa 21, dar acolo nu mai regăsim cifra „șapte”, pentru că acolo este ziua a „opta”. Acolo suntem în ziua a opta care este ziua tainică.

Acesta este motivul pentru care anul evreiesc se încheie întotdeauna cu taina aceasta: pentru că sărbătorile de toamnă vorbesc toate numai despre sfârșit, despre ceea ce urmează să vină, sunt profețiile pentru zilele de pe urmă, dar când ajungem la sfârșitul sfârșitului, ajungem de fapt la început, la ziua a opta care este ziua întâia.

Așadar, chiar la sfârșitul Bibliei vedem că în timp ce vechea creație este făcută sul, se deschide sulul noii creații.

Ascultați cât este de desăvârșită Biblia:

- - În Geneza 1.1 scrie: „*La început, Dumnezeu a făcut cerul și pământul.*”, iar în Apocalipsa 20.11, la sfârșitul Bibliei scrie: „*Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui*”. Așadar, ceea ce a început în Geneza se încheie în Apocalipsa.
- - În Geneza 1.1 scrie: „*La început, Dumnezeu a făcut cerul și pământul.*” -

prima creație.

În Apocalipsa 21.1 scrie: *„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.”* - a doua creație.

- - În Geneza 1.3 scrie: *„Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!” Și a fost lumină.”*

În Apocalipsa 21.23 scrie: *„Cetatea n-are trebuință nici de soare, nici de lună ca s-o lumineze, căci o luminează slava lui Dumnezeu și făclia ei este Mielul.”*

Acolo nu va mai fi noapte. Este un început și un sfârșit cu un început desăvârșit, este ca și un Alfa și Omega.

- - În Geneza 2.10 scrie: *„Un râu ieșea din Eden și uda grădina...”*

În Apocalipsa 22.1 scrie: *„Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului.”*

- - În Geneza 2.9 scrie: *„Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi, plăcuți la vedere și buni la mâncare și pomul vieții în mijlocul grădinii.”*

În Apocalipsa 22.2-3 scrie:

„În mijlocul pieții cetății și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea neamurilor.

Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea.”

Prima și a opta zi. Una vorbește despre începutul lumii materiale, în timp ce cealaltă vorbește despre un nou început.

Aici avem Taina cifrei șapte și a cifrei opt:

- cifra șapte este legată de sfârșit, dar

- cifra opt este în legătură cu ceea ce se află dincolo de sfârșit; ea ne vorbește despre transcendență adică despre ceea ce se află dincolo de limitele experienței, care este inaccesibilă cunoașterii bazate pe experiență, care întrece limitele realității.

- - Sulul sfârșitului, al cărții Deuteronomului se încheie cu Moise care stă pe munte și privește țara făgăduită și cu Domnul care i-a spus: „Tu nu poți intra înăuntru. O poți vedea, dar nu poți intra în ea!”

Viața lui Moise se apropia de sfârșit, de aceea Domnul i-a spus că poate privi țara, dar nu va putea intra în ea.

Întrebarea care se ridică aici este: „Putea să treacă Moise dincolo?” Care este răspunsul? Răspunsul este „Da și nu!” Moise a murit pe munte privind țara făgăduită, dar aceasta ne vorbește despre ziua a opta, iar ziua a opta vorbește despre trecerea dincolo.

Așadar, în trupul de carne, Moise nu a intrat în țara pământescă ce le fusese făgăduită, dar în duhul a intrat în Țara făgăduită a lui Dumnezeu, și a apărut sute de ani mai târziu pe Muntele schimbării la față.

Ca să poată intra în țara făgăduită, israeliții au trebuit să treacă râul Iordan care este un simbol al trecerii din această viață, dar Moise nu a trecut niciodată dincolo de Iordanul fizic pentru că Dumnezeu i-a spus: „Tu nu poți trece dincolo”, dar l-a trimis sus pe munte ca să poată privi țara de acolo.

El i-a spus în Deuteronom 32.49:

„Suie-te pe muntele acesta Abarim, pe muntele Nebo, în țara Moabului, în fața Ierihonului, și privește țara Canaanului pe care o dau în stăpânire copiilor lui Israel.”

Numele Muntelui Abarim provine din cuvântul „avar” care înseamnă „a trece dincolo”. Astfel „Muntele Abarim” poate fi tradus ca „Muntele celor ce trec dincolo”.

Deci, Dumnezeu i-a spus lui Moise: „Tu nu poți trece dincolo, dar du-te pe muntele a cărui nume înseamnă „a trece dincolo.” Înțelegeți? Moise nu a putut trece dincolo în trupul de carne, dar a trecut în Duhul lui Dumnezeu.

Astfel, aceste cuvinte sunt citite în fiecare an pentru că ele mărturisesc despre Moise care a trecut dintr-o viață în alta. El a părăsit țărâmul acesta și a trecut Dincolo, pe Tărâmul zilei a opta, în veșnicie. Așadar, Moise a trecut pe Tărâmul de Dincolo, pe Tărâmul care se află dincolo de Iordanul morții, acolo unde este ziua a opta, în Țara făgăduită unde toate lucrurile vin împreună.

- - Ce se mai întâmplă în ziua a opta în calendarul ebraic? Pentru cei care nu știu, ziua a opta este ziua în care este tăiată împrejur partea bărbătească evreiască. Despre ce ne vorbește aceasta? Despre punerea deoparte a cărnii, a firii.

Ziua a opta a creației ne vorbește despre punerea deoparte a firii vechi, arătând că „*dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus... toate lucrurile s-au făcut noi.*” (2Corinteni 5.17). Acum, acest lucru este posibil în Duhul, dar atunci va fi adevărat în toate privințele.

- - Aici mai avem o taină. Cartea Leviticului ne vorbește despre adunarea din ziua a opta, în limba ebraică aceasta fiind numită „Shemeni Atzeret”. Cuvântul „Shemeni” înseamnă „a opta zi” și provine din cuvântul rădăcină „shemen”, ceea ce este foarte important deoarece aici avem ceva minunat. Știți ce înseamnă cuvântul „shemen”? „Din plin, abundență, îmbelșugat, în cantitate mare”.

„Șapte” înseamnă „desăvârșit”, dar „opt” provine de la un cuvânt care înseamnă „abundență, plinătate, revărsare”.

Așadar, când cifra „șapte” ajunge la sfârșit, avem cifra „opt” care înseamnă „revărsare, belșug, plinătate”.

Dar mai avem ceva. În limba ebraică cuvântul „shem” înseamnă și „untdelemn”, iar untdelemnul este simbolul Duhului Sfânt.

Cu alte cuvinte, ziua a opta ne vorbește despre trecerea dincolo, despre a trăi din belșug în Duhul lui Dumnezeu.

Ziua a opta este ziua Duhului, pentru că a trăi în Duhul este dincolo de carne și sânge, este dincolo de lumea aceasta; ești în lumea aceasta și totuși dincolo de ea, pentru că Duhul nu este limitat de nimic.

Duhul este nelimitat, este infinit, ceea ce înseamnă că dacă dorim să trăim în ziua a opta, avem numai două căi de a face aceasta:

1. - fie că murim și astfel trecem Dincolo;
2. - fie că așteptăm venirea Împăratului, dacă mai suntem în viață, sau trăim în Duhul lui Dumnezeu. Prin faptul că trăim în ziua a opta care înseamnă „shem”, adică „Duh”, cei care doresc să pună deoparte firea pământească

și să trăiască în Duhul, pot trăi deja în plinătate.

În Duhul lui Dumnezeu, noi putem intra chiar acum în ziua a opta. Cei care sunt născuți din nou vor intra pe deplin în ziua aceea, dar acum avem harul să trăim în plinătatea Duhului lui Dumnezeu, dacă trăim și umblăm prin Duhul și nu prin fire.

Ziua a opta este ziua transcendenței, ziua în care vom trece Dincolo, ziua în care vom merge Dincolo de sfârșit, dincolo de moarte, de limite, de granițe, este ziua în care vom trece în veșnicie.

- - Dar mai avem ceva. Știți cum spunem „iudeu” în limba ebraică? „lvri”. „lvri” provine din cuvântul „avar”, care înseamnă „cei care trec dincolo”.

Așadar cine sunt iudeii? Cei care trec dincolo de râul Iordan; cei care trec de la moarte la Viață; cei care trec dincolo de sfârșit, la un nou început. Aceștia sunt iudeii.

Ce înseamnă aceasta? Dacă suntem iudei în Duhul, adică dacă suntem născuți din nou, noi suntem născuți înăuntru, ceea ce înseamnă că am trecut de la vechea viață la o Viață nouă.

Cum devenim iudei? Prin nașterea din nou din Duhul lui Dumnezeu. Dar ce se întâmplă când ne naștem din nou? Când ne naștem din nou, noi părăsim ziua a șaptea și intrăm în ziua a opta, în veșnicie. Astfel, cheia pentru a nu ne întoarce la fire și la lucrurile lumii, este să trăim în fiecare zi în ziua a opta.

Faptul că de „Shemeni Atzeret”, sulul era rulat spre început, arăta că se punea punct vieții vechi, păcatelor, firii, pentru a trăi prin Duhul.

Când s-a realizat aceasta? Gândiți-vă! Pe ce se bazează răscumpărarea noastră? Pe cruce și pe înviere. Isus a murit în ajunul zilei a șaptea, când totul se încheia, când toate lucrările erau încheiate, în ajunul Sabatului. Când venea ziua Sabatului, toate lucrurile erau încheiate, cele vechi s-au terminat.

Dar când a înviat El? El a înviat în ziua dintâi a săptămânii, care este de fapt ziua a opta, ziua noului început. Puterea lui Mesia este legată de această a opta zi și ne vorbește despre cum putem ajunge în punctul în care să trăim dincolo de noi, dincolo de trecut, dincolo de tot ceea ce ne înconjoară, dincolo de problemele noastre.

Mesia a pus capăt Vieții sale și a purtat viața noastră cu El pe cruce, ca să poată spune: „S-a isprăvit!”, dar când a spus aceste cuvinte, El nu S-a referit numai la faptul că Viața Sa pământească S-a terminat, ci S-a referit la faptul că viața veche a fiecărui copil al Său s-a încheiat și păcatul și-a găsit sfârșitul, acel sul fiind rulat până la capăt.

După cum am spus deja, El a înviat în ziua a opta, în ziua lucrurilor imposibile, în ziua care sfidează toate celelalte lucruri, pentru că nu putem avea o a opta zi când săptămâna este formată numai din șapte zile. Dar Mesia a făcut imposibilul posibil, prin faptul că a înviat din morți; El a făcut acel lucru care era imposibil, pentru ca noi să putem face imposibilul, să putem trăi într-o viață în care nu am putut trăi înainte.

În concluzie, cum putem ajunge în ziua a opta? Puterea nașterii din nou ne vorbește numai despre aceasta, dar nu putem spune că odată ce ne-am născut din nou am ajuns la capăt, că aceasta este tot, fiindcă noi trebuie să trăim în fiecare zi a vieții noastre în această putere.

Noi avem harul să trăim cu adevărat în ziua a opta, avem harul să trăim în ceruri înainte de a ajunge acolo, dar cu trupul suntem încă pe pământ.

Dar cum putem trăi în ceruri dacă suntem pe pământ? Prin faptul că trăim în Duhul lui Dumnezeu. Faptul că Isus a înviat în ziua a opta nu a fost întâmplător; aceasta ne spune că pentru a ajunge în ziua a opta, noi trebuie să ajungem la sfârșitul celei de-a șaptea zi. Trebuie să spunem „Bun rămas!” tuturor lucrurilor, așa cum a făcut Moise în cartea Deuteronomului, trebuie să spunem: „Nu mai trăiesc în lucrurile vechi ale firii, am terminat cu ele! De acum înainte voi trăi numai în Duhul!” Trebuie să spunem: „Nu voi mai trăi în păcat! Nu mai sunt legat de păcat pentru că i s-a pus capăt în viața mea, așa că voi trăi dincolo de păcat, dincolo de vechea mea viață.”

Referindu-se la aceasta, Pavel a spus:

„Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc..., dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine.” (Galateni 2.20). Deci, vechea viață, ziua a șaptea este moartă, iar viața pe care o trăiesc acum este ziua a opta.

Un sul s-a încheiat prin moarte, ceea ce înseamnă că nici vouă nu trebuie să vă fie teamă să muriți față de voi înșivă, față de „eul” vostru vechi, față de trecutul vostru, ca să puteți intra în binecuvântarea zilei a opta. Este singura cale prin care putem face aceasta.

În Dumnezeu, noi nu putem ajunge la început decât dacă trecem printr-un sfârșit; nu putem ajunge la Viața veșnică, la noua Viață, decât dacă trecem prin moarte. De aceea este scris că *„oricine va vrea să-și scape viața o va pierde, dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga.”* (Matei 16.25).

Ziua a opta. Ce înseamnă aceasta? Aceasta înseamnă să încetăm să mai trăim pe Tărâmul constrângerilor, a dependenței de ceea ce se petrece în jurul nostru. Până în ziua a șaptea totul este limitat și se rezumă la ceea ce se vede, dar ceea ce se află dincolo de aceasta mă face să trăiesc prin Duhul lui Dumnezeu, independent de tot ceea ce se petrece în jurul meu. Noi nu mai trebuie să trăim în funcție de constrângerile din trecut sau din prezent, în funcție de abilitățile sau lipsurile noastre, ci trebuie să trăim prin harul lui Dumnezeu în Duhul Său veșnic.

Noi trebuie să spunem „Bun rămas” pustiei, pentru că trecem dincolo de fire, dincolo de trupul de carne, în Locul în care Se află Dumnezeu, acolo unde, în Duhul, vom fi iudei.

Dacă suntem născuți din nou, înseamnă că în Duhul suntem iudei, iar aceasta înseamnă că avem puterea care ne trece Dincolo. Noi avem puterea care ne duce pe Tărâmul de Dincolo, deoarece trăim și umblăm prin Duhul. Dar pentru aceasta, trebuie să ajungem la sfârșitul zilei a șaptea, la sfârșitul eului nostru și să-i spunem: „Bun rămas, căci ești mort!” Toată reputația mea, tot ce cred oamenii despre mine, toată slava mea este moartă. Eu nu mai trăiesc pentru slava mea, pentru reputația mea, nu mai trăiesc în ziua a șaptea a puterii mele și nu mai trăiesc prin puterea mea, în ziua a șaptea a păcatelor mele, fiindcă păcatele mele, tot ce am fost eu, eul meu, totul este mort, așa că nu mai trăiesc eu, ci El trăiește în mine și face nu voia mea, ci voia Sa desăvârșită.

Dar vedeți, mai întâi trebuie să ajungem la sfârșitul zilei a șaptea a tuturor lucrurilor vechi, fiindcă numai așa putem trece mai departe, în ziua a opta, și să ajungem la Ceva mai bun. Vedeți? Când trăim pe Tărâmul de Dincolo, chiar dacă trupește umblăm încă pe pământul acesta, pentru noi a început cerul, pentru că Viața cerească nu începe odată cu intrarea în slava Sa, ci începe de aici. Cerul nu

Începe doar când ajungem Acolo, ci trebuie să facem ca cerul să intre acum în noi și să trăim în El începând de aici.

Aceasta este ziua a opta: a trece dincolo de noi înșine și de tot ce este aici, ca să începem să trăim în ziua aceea. Toate celelalte zile au ordinea lor, dar ziua a opta se află dincolo de ele. Și încă ceva: nu contează cât suntem de tineri sau de bătrâni, indiferent ce se întâmplă în viața noastră, noi putem să trăim în fiecare clipă pe Tărâmul lui Dumnezeu. Dar pentru aceasta, trebuie să ajungem Acolo, să trecem dincolo de noi înșine și de tot ceea ce ne înconjoară.

Acesta este motivul pentru care Biblia spune că Acolo nu va mai fi noapte. Când trăim în Duhul lui Dumnezeu, în Locul care se află dincolo de ființa noastră, acolo nu mai este noapte, nu mai este moarte și nu mai sunt lacrimi. Toate lucrurile vechi s-au dus, iar Dumnezeu va locui pe deplin cu noi și în noi. Atunci, El va șterge orice lacrimă, chiar dacă suntem încă pe pământ, va face toate lucrurile noi pregătindu-ne pentru plecarea în Locul unde soarele nu va apune niciodată, unde porțile nu se vor închide niciodată și unde El va fi Lumina noastră veșnică.

Aceasta este ziua a opta, iar Dumnezeu ne-a chemat să trăim chiar acum în ea, fiindcă putem s-o facem prin Duhul Lui. Amin.

Tată, Te slăvim și Te binecuvântăm. Te rog să faci ca acest Adevăr să atingă viețile noastre.

Tată, gândurile Tale sunt dincolo de gândurile noastre, iar noi dorim să trăim dincolo de firea noastră pământească, dincolo de eul nostru, ca să nu mai fim legați de lucrurile vechi de care am fost legați înainte, ci să fim alipiți de Ființa Ta.

Tată, noi dorim să trăim cu adevărat în Duhul, în Shemeni, în Duhul ungerii Tale. Ajută-i pe cei care trăiesc încă după îndemnurile firii să o depășească, să treacă dincolo de toate problemele, să treacă dincolo de tot ce este aici și să trăiască în prezența Ta.

Doamne, ajută-ne să învățăm Taina celei de-a opta zi, care nu va mai avea sfârșit, și dă-ne putere să nu ne temem să spunem „Bun rămas” celor vechi. Dacă în viața noastră mai este ceva ce nu ar trebui să fie, ajută-ne să-i spunem „Bun rămas! Nu mai vrem să trăim după îndemnurile firii!”

Te slăvim pentru că ești minunat, mai mult decât minunat, în toate căile Tale, și îți

mulțumim pentru că ai lucruri care sunt întotdeauna mai bune. Ajută-ne să trecem dincolo și să trăim în Tine. Te slăvim și Îți mulțumim pentru că ești Dumnezeuul tuturor lucrurilor, chiar și al imposibilului.

Te slăvim pentru aceasta, în timp ce stăm în prezența lui Dumnezeu. Amin.